

Nejkrásnější velikonoční vajíčko

Pan učitel v zaječí škole namaloval na tabuli velikánskou kraslici a vysvětloval novým ušatým žáčkům, podle jakých šablon a vzorů mají malovat velikonoční vajíčka. Mezi žáčky byl i malý Felix, který se tak těšil na své první malování kraslic, že samým rozčilením ani nemohl pořádně dávat pozor. Stále jen nedočkavě pod lavicí ohmatával svou novou malířskou soupravu a všechny rady a příkazy, které mu jedním uchem vklouzly do hlavy a hned zase prchaly druhým uchem ven. Když pan učitel konečně rozdál bílá vajíčka, popadl ho Felix tak prudce, že ho div nerozmačkal. Hned se pustil do práce a zapomněl na celý svět. Vajíčko bylo čím dál strakatější a veselejší. Kdyby sedělo někde na větvi, lehko byste si je spletli s papouškem. Na pana učitele si Felix vzpomněl až ve chvíli,

kdy uslyšel příšerný křik: „Co to má být?! To není žádná kraslice! To je výbuch v továrně na barvičky! Dobré nebe! Kde jsou puntíky? A kde vlnky, linky a čtverečky?! Vždyť je to skvrnité jako hyena!“ Felix se málem rozplakal. Jemu se to vajíčko líbilo. Dokonce měl pocit, že nikdy neviděl žádné veselejší. Všichni ostatní žáčci měli vajíčka přesně taková, jaká po nich chtěl pan učitel. Jenom jeho bylo jiné. Brzy ráno se všichni zajíčci rozběhli po vesnicích a poschovávali svá vajíčka na zahradách. Sami se ukryli opodál

a čekali na příchod dětí. Děti posbíraly nadílku a porovnávaly své kraslice. Víte, která se jim líbila nejvíce? Právě ta Felixova! Ani vám neumím popsat, jakou z toho měl zajíček radost. Obrovskou!

